

خطبه های نماز جمعه مورخه 1396/11/27

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء والمرسلين حبيبنا وحبیب اله العالمين الذي سمي في السماء باحمد و في الارضين بابي القاسم محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) و على اهل بيته الطاهرين و لعنت الله على اعدائهم اجمعين من الآن الى يوم لقاء رب العالمين. اما بعد عبادالله اوصيكم و نفسى بتقوى الله و اتباع امره و نهى.

خودم و شما نماز گزاران عزيز را به تقوى الهى دعوت مى كنم.

« يا ابا ذر! ان شر الناس منزلة عند الله يوم القيامة عالم لا ينتفع بعلمه و من طلب علماً ليصرف به وجه الناس إليه، لم يجد ربح الجنة. يا ابا ذر! من ابتغى العلم ليجدع به الناس، لم يجد ربح الجنة. » همانا بدترین مردم در قیامت عالمی است که از علمش بهره نگیرد، و هر که علم را برای جلب خاطر و نظر مردم طلب کند به سوی بهشت راه نیابد. ای ابا ذر! هر که علم را برای فریب مردم تحصیل کند بوی بهشت را استشمام نکند.

هیچ مکتب و دینی به اندازه اسلام به علم و عالمان ارزش قائل نشده و شاید هیچ دینی به عالمان فاسد و فاسق نتاخته است. و دلیلش این است که علم ابزار است و هدف نیست. کسی که عالم شد به این معنا نیست که به هدف رسید بلکه به این معناست که مسلح شد و تازه کارش شروع شده است. عده ای علم را هدف می دانند و هنگامی که عالم شدند، تعلیم و تعلم و تهذیب و تلاش را رها می کنند و عده ای نیز وقتی به علم مسلح می شوند از آن سوء استفاده می کنند که این دو گروه گمراهند. و آنهایی که به علم مسلح شدند و به آن عمل کردند بالاترین مقام را کسب کرده و به رتبه برتر از فرشتگان دست یافته اند.

بر همین اساس می بینیم که در متون دینی ما گاهی از علما مدح شده است مثلاً در روایت وارد شده است که « طَلِبُ الْعِلْمِ يَسْتَغْفِرُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَيَاتَانِ فِي الْبَحَارِ وَالطَّيْرُ فِي جَوِّ السَّمَاءِ. » یا حضرت رسول اکرم (ص) فرمودند: « أَكْرَمُوا الْعُلَمَاءَ فَإِنَّهُمْ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ فَمَنْ أَكْرَمَهُمْ فَقَدْ أَكْرَمَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ » به علماء احترام بگذارید که آنها ورثه انبیاء هستند. پس هر کس آنها را اکرام کند مرا اکرام نموده است. باز فرمودند: « من اهان طالب العلم فقد اهاننى و من احتقر صاحب العلم فقد احتقرنى و من احتقرنى فهو كافر. » هر کس به طالب علم اهانت کند به من اهانت کرده است و هر کس طالب علم را تحقیر کند مرا تحقیر کرده است و هر کس مرا تحقیر کند، کافر است.

باز فرمودند: « مَنْ زَارَ عَالِماً فَكَأَنَّمَا زَارَنِي، وَ مَنْ صَافَحَ عَالِماً فَكَأَنَّمَا صَافَحَنِي، وَ مَنْ جَالَسَ عَالِماً فَكَأَنَّمَا جَالَسَنِي، وَ مَنْ جَالَسَنِي فِي الدُّنْيَا أَجْلَسْتُهُ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. » هر کس عالمی را زیارت کند مرا زیارت کرده است. هر کس با عالمی مصافحه کند مثل این است که با من مصافحه کرده است و هر کس با عالم همنشین شود کان با من همنشین شده است. و هر کس در دنیا با من همنشین شود با او در قیامت همنشین خواهیم شد.

کدام عالم ورثه انبیاء است؟ ماهیان دریا و پرندگان صحرا به کدام طالب علم استغفار می کنند؟ کدام عالم است که اکرام به آن احترام به پیامبر خدا ست؟ کدام عالم است که همنشین با آن همنشینی با پیامبر خداست؟

معلوم است آن عالمی است که دیدن آن یاد خدا را به ذهن انسان بیاورد. عالمی که از علمش مردم استفاده نمی کند یا عالمی که از علمش سوء استفاده می کند نه تنها هیچ یک از این فضایل را ندارد بلکه بسیار در روایات مذمت شده است. حالا فرق نمی کند این عالم روحانی عمامه به سر باشد یا استاد دانشگاه باشد یا معلم در مدارس و شیخ محله.

پیامبر اسلام فرمودند: « أشد الناس عذاباً يوم القيامة عالم لم ينفعه علمه »¹ شدید ترین عذاب روز قیامت از آن عالمی

است که علمش به دردش نخورد.

باز فرمودند: « رَأَيْتَ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي إِلَى السَّمَاءِ قَوْمًا تَقْرَضُ شِفَاهَهُمْ بِمَقَارِيضَ مِنْ نَارٍ ثُمَّ تَرْمِي فَقُلْتُ يَا جِبْرَائِيلُ مَنْ هَؤُلَاءِ فَقَالَ خُطَبَاءُ أُمَّتِكَ يَا مُرُونَ النَّاسَ بِالْبُرِّ وَ يَنْسَوْنَ أَنْفُسَهُمْ وَ هُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ أَوْ قَلَّ يَعْقِلُونَ »² وقتی به معراج رفتم قومی را دیدم که

لبهایشان را با قیچی های از آتش می بریدند و سپس به آتش انداخته می شدند. به جبرئیل گفتم اینها چه کسانی هستند؟ جبرئیل گفت: اینها سخنرانان و خطبه خوانان امت تو هستند. مردم را به نیکی دعوت می کردند و خودشان فراموش می کردند در حالی که قرآن تلاوت می کردند.

در اینجا نیز به ابادر می فرماید: «مَنْ طَلَبَ عِلْمًا لِيَصْرِفَ بِهِ وَجْهَ النَّاسِ إِلَيْهِ، لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ. يَا آبا ذُرٍّ! مَنْ ابْتَغَى الْعِلْمَ لِيَخْدَعَ بِهِ النَّاسَ، لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ.» هر که علم را برای جلب خاطر و نظر مردم طلب کند به سوی بهشت راه نیابد. ای ابا ذر! هر که علم را برای فریب مردم تحصیل کند بوی بهشت را استشمام نکند.

« يَا آبا ذُرٍّ! إِذَا سُئِلْتَ عَنْ عِلْمٍ لَا تَعْلَمُهُ، فَقُلْ لَا أَعْلَمُهُ تَنْجُ مِنْ تَبِعَتِهِ، وَ لَا تُفْتِ بِمَا لَا عِلْمَ لَكَ بِهِ، تَنْجُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » ای ابا ذر! چون چیزی از تو پرسند که ندانی، بگو: «نمی دانم» تا از عواقب آن آسوده باشی و به آنچه ندانی فتوی مده تا از عذاب قیامت برهی.

نکته ای را از باب تذکر لازم است عرض کنم که عده ای همواره بر علیه علماء سم پاشی می کنند. در حالی که خودشان به هیچ اخلاق و به هیچ احکام عقلی و شرعی پایبند نیستند با استفاده از قصور و تقصیر برخی از علماء همه فضلاء را مورد تهاج خویش قرار می دهند. درد اینها این نیست که چرا در میان هزاران عالم دینی، چند نفر تخلف دارند بلکه دردشان این است که چرا علمای فاضل و بزرگان دینی مانع هوس رانی اینها هستند. ولی چون نیت درونی و خبث باطنی خویش را از ترس مردم نمی توانند آشکار کنند از الفاظ فریبنده نافقانه استفاده می کنند. در حالی که بیشترین شهدای انقلاب و دوران دفاع مقدس نسبت به جمعیت از آن علماء است. کمترین تخلفات نسبت به جمعیت در بین علماء است. بیشترین خدمات از آن علماء است. رهبری مبارزات آزادی بخش به عهده علماء است. امروز هم مظلوم ترین قشر همین علماء است. کمترین بهره را از انقلاب می برند و بیشترین فحش را نیز از افراد ناراضی می شنوند.

خطبه دوم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي لا يبلغ مدحته القائلون و لا يحصى نعمائه العادون و لا يؤدى حقه المجتهدون الذي لا يدركه بعد الهمم و لا يناله غوص الفطن ثم الصلاة و السلام على اشرف الانبياء و المرسلين الذي سمى في السماء باحمد و فى الارضين بابي القاسم محمد

اللهم صل على على اميرالمومنين وعلى فاطمه سيدة النساء العالمين وعلى الحسن والحسين سيدى شباب اهل الجنة وعلى بنى الحسين ومحمد بن على وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلى بن موسى ومحمد بن على وعلى بن محمد والحسن بن على والحجه القايم المنتظر عجل الله تعالى فرجه و جعلنا من اعوانه و انصاره والمستشهادين بين يديه اسغفرالله لى و لكم من جميع الذنوب و الاثام و اتوب اليه

تقوى به معای نگه داشتن خود از گناه و معصیت است. معنای نگه داشتن خود این است که اگر با گناه مواجه شدی باید انجام ندهی. کسی که دست و پایش بسته است و نمی تواند گناه کند به او متقی نمی گویند. کسی که گناه در اختیار ندارد و انجام نمی دهد، متقی نیست. متقی آن شخصی است که توان بر گناه دارد، گناه در دست رس اوست ولی برای خدا انجام نمی دهد. انجام ندادن گناه هم به خاطر ترس از مردم یا ترس از موقعیت خویش نیست بلکه به خاطر ترس از خداست. بنابراین تقوا نوعی معامله با خدا و تجارت با خداست.

راهپیمائی 22 بهمن نماز بصیرت

وقتی در دی ماه 96 عده ای از مردم به برخی مسائل اقتصادی کشور اعتراض کردند و گروهی از افرادی که آلت دست دشمنان بودند از این فرصت استفاده کرده و در بعضی از شهرها آشوب ایجاد نمودند گرچه سریع توسط خود مردم و نیروی نظامی

و انتظامی مدیریت شد ، یک امیدی در دل دشمنان ایجاد شد که در راهپیمائی 22 که نماد اعتماد ملی ، بصیرت عمومی است ، حضور مردم کم رنگ خواهد شد.

دشمنان تصور می کردند، تحریم های اقتصادی با جنگ نرم آنان هم افزا شده و نتیجه این جنگ ترکیبی، مردم ایران را نسبت به اصل انقلاب و نظام اسلامی بدبین ساخته است. حتی رئیس جمهور آمریکا که چندی قبل ملت ایران را تروریست نامیده بود با دیدن این نا آرامی چندین بار از اغتشاشگران با عنوان ملت و مردم ایران یاد کرده و از کار تخریبی آنان حمایت کرد. مشکلات داخلی و تهاجم همه جانبه دشمن طوری دست در دست هم داده بودند حتی برخی از مسئولین توهمشان این بود که مردم چگونه با این مسائل برخورد خواهند کرد. ولی هنگامی که روز 22 بهمن رسید همه دنیا حضوری از مردم دیدند که دوست و دشمن همه بهت زده شدند. در بسیاری از استانها و شهرستانها حضور مردم نسبت به راهپیمائی ها گذشته افزایش نشان می داد. کارشناسان افزایش حضور در اردبیل را 40 درصد اعلام کردند. حضور مردم آنقدر زیاد بود دیگر نتوانستند بگویند مردم را با ساندویچ به خیابان آورده اند. در فضای مجازی گفتند که از جاهای خلوت برای ما عکس بگیرید بفرستید آبرویمان دارد می رود ولی جالی خلوت پیدا نکردند همه جا پر از مردم بود.

در شهرستان گرمی نیز خودتان شاهد بودید که این مردم علی رغم مشکلاتی که دارند چقدر باشکوه مراسم 22 بهمن را برگزار کردند. باید از این مردم تشکر کرد و البته تنها تشکر زبانی نیز کافی نیست. باید مشکلات مردم را حل کرد. حضور مردم و شعارهای مردم و بیانیه های مردم هم برای دوستان و هم برای دشمنان و هم برای مسئولین نظام پیام روشنی داشت.

پیام راهپیمای 22 برای دشمنان این بود که تمام ملت ایران از هر قوم و قبیله و با هر زبان و باور و از هر قشر و گروه و طایفه در دفاع از انقلاب لحظه ای درنگ نمی کنند و هر وقت و هر جا نظام به مردم نیاز داشته باشد ، آنجا با تمام توان حاضرند. پیامشان برای دوستان این بود که نگران نظام نباشید . نظامی که این همه پشتیبان دارد هیچ قدرت شیطانی نمی تواند بر آن خللی برساند و به دوستان ملت ایران در اقصی نقاط دنیا این خبر مخابره شد که ملت ایران در تمام شهرها شکوه و عظمت دیگر آفریندند.

اما پیام این راهپیمائی برای مسئولین بسیار مهم بود.

اولا مردم اعلان کردند ما میان اصل نظام و عملکرد مسئولین تفکیک قائل هستیم. ما عملکرد مسئولین را نقد می کنیم ولی برای حفظ نظام جانمان را می دهیم. متأسفانه برخی از مسئولین وقتی به اریکه قدرت می رسند و احترام مردم به آنها را مشاهده می کنند تصور می کنند مردم شیفته آنها شدند و آنها یک قداست ذاتی و امتیاز ذاتی دارند و مردم به خاطر آن برجستگی آنها به آنها احترام می گذارد و به تدریج خودشان را به جای اصل نظام ، محور می دانند و حتی به جایی می رسند که باور می کنند اطاعت مردم و احترام مردم برای آنها وظیفه است. در حالی که متوجه نیستند مردم به خاطر اسلام ، آن را گرامی می دارند. متوجه نیستند که اگر یک قدم از مسیر انقلاب منحرف شود نه احترامی خواهد ماند و نه نامی بلکه خود مردم آن را از صحنه سیاست و قدرت حذف خواهند کرد.

ثانیا مردم در شعارهای خود مبارزه جدی با فساد را خواستند. گرچه این وظیفه مسئولین است ولی مردم احساس می کند مسئولین در انجام این وظیفه کوتاهی کرده اند. باید با فساد اداری ، رانت خواری ، اختلاس ، تبعیض مبارزه جدی شود. کسانی که وجود فساد را انکار یا توجیه می کنند و علی رغم این که مسئولند ولی کاری نمی کنند آنها دانسته یا ندانسته به مردم خیانت می کنند. مردم همانطوری که مرگ بر آمریکا گفتند و دشمنی خود را با آمریکا به دلیل جنایت های آن بر ملت ایران ابراز کردند همین ملت ، مبارزه با فساد را نیز از مسئولین خواستند.

نکته آخر این که با این مردم و با این بصیرتی که مردم دارند اگر مسئولین کار کنند و قدر این مردم را بدانند و برای آنها خدمت کنند ، آمریکا و تمام دشمنان خارجی هیچ کاری نمی توانند بکنند. اما اگر مسئول فقط سخنرانی کرد ، فقط توجیه نمود ، فقط فرا افکنی کرد ، با سخنان نسنجیده خود تفرقه افکنی نمود ، عده ای با اتکاء به صاحبان منصب به غارت مشغول شدند ،

گرچه خود همین مردم آنها را حذف خواهند کرد ولی ممکن است نظام دچار مشکل شود. گرچه در همین راهپیمائی مردم نشان دادند که مرز اصل نظام با عملکرد مسئولین را خوب جدا کرده اند. مسئولین را معیار نظام نمی دانند بلکه نظام را معیار مسئولین می دانند.

بنده به نوبه خودم از تمام اقشار مختلف مردم ، فرهنگیان و معلمین عزیز ، بازاریان ، ادارات ، نهادها ، دانشگاهها ، حوزه های علمیه ، نیروهای نظامی و انتظامی ، مرزبانی ، مردان و زنان غیور و انقلابی شهرمان اعم از خود شهر و بخشها تشکر می کنم. و ضمناً لازم می دانم از ستاد دهه فجر و عزیزانی که در این ستاد زحمت کشیدند تشکر کنم.

دهه دوم فاطمه

در دهه دوم فاطمه قرار داریم بنده پیشا پیش سالروز شهادت بانوی دو عالم زهراى مرضیه را خدمت دوستاتران اهل بیت و شما سروران عزیز تسلیم عرض می کنم. در اینجا لازم است به چند نکته اشاره کنم.

نکته اول ایت است که وهابیت در باره شهادت حضرت فاطمه (س) شبهاتی القاء می کنند و تعدادی نیز در قضیه شهادت آن حضرت شک می کنند. من پیشنهادم این است که برای روشن شدن حقیقت بروید به کتابهای خود اهل سنت مراجعه کنید و اصلاً نیازی به کتب شیعه نیست. در منابع اهل سنت مطالب بسیار واضح و روشنی در باره تهاجم به خانه وحی ، زدن و مجروح کردن فاطمه و خشم و غضب آن بانو از برخی از صحابه های پیامبر آمده است. وهابیت که همه مسلمانان جز پیروان محمد بن عبدالوهاب مرتد و کافر می دانند نمی تواند سخنانشان حجت باشد.

نکته دوم این است که می گویند در اسلام این همه گریه وجود ندارد. ده روز فاطمیه اول و ده روز فاطمیه دوم ، همه اش گریه است. این مردم به شادی و نشاط نیاز دارد. بنده نیز با این جمله که مردم به شادی نیاز دارند موافقم ولی به این نکته هم توجه کنید که ایام فاطمیه فقط گریه نیست. عزا و ماتم نیست. نیم ساعت سخنرانی می کنند و چند دقیقه هم روضه می خوانند. دهه های فاطمیه فرصتی برای معرفی اهلبیت ، معرفی شخصیت با عظمت حضرت فاطمه ، بیان جایگاه مهم زنان در اسلام ، وظایف زنان در تربیت فرزندان و خانه داری و شوهرداری است. امروز همین مقولات ضروری ترین نیاز کشور است.

زنان و دخترانی که به نمایشگاهی از مد ، زینت و آرایش شده اند ، زنانی که نیمه عریان با لباسهای زننده در ملا عام ظاهر می شوند ، زنانی که خود را به آلت دست مردان و اسباب ارضای شهوات آنان قرار داده اند ، شخصیت اصلی خود را باخته اند. باید به اینها ترحم کرد ، باید دست اینها را گرفت و از این تباهی نجات داد. و نجات اینها وقتی است که شخصیت حقیقی زنان بر خودشان روشن شود. زهراى مرضیه به عنوان الگوی زنان عالم به آنها معرفی شود.

باید به آنها گفته شود که شما عروسک نیستید ، انسانید ، آلت دست نیستید ، موجود مستقل و شریفی هستید ، تمام زندگی شهوت نیست بلکه حقایقی نیز وجود دارد که زنان را به جایی می رسد که مردان از دامن زنان به معراج می روند و از دامن همین زنان انسانهای شایسته تربیت می یابد.

ایام فاطمه فقط گریه نیست بلکه کلاس درس است. در ایام فاطمیه باید از عفت ، حجاب ، شوهرداری ، تربیت فرزند ، مدیریت منزل ، ارتباط با اهلبیت ، عظمت اهل بیت سخن گفته شود. اصل شادی درک همین حقایق است. ولی شادی که از مستی شهوت ، شراب ، مجاس لهو و لعب بدست آید شادی نیست.

ببینید دیدگاهها چقدر فرق می کند. آنهایی که اعتراض می کنند باید خودشان را بکشاند بالا و حقایق را درک کنند. اشکال در دید و معرفت آنها ست.

البته طرفداران اهلبیت و متولیان مراسم فاطمیه نیز باید دیدگاهشان ، برنامه هایشان در راستای معرفت افزائی باشد.